

ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Στέγη... αστέγων τα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης

Η παρουσία αστέγων στους διαδρόμους του νοσοκομείου είναι ένα καθημερινό και γνώριμο φαινόμενο για τους γιατρούς και τους νοσηλευτές

Της Φρόσως Βαρβάρα

Καταφύγιο στα νοσοκομεία βρίσκουν οι άστεγοι της Θεσσαλονίκης, με τους διαδρόμους και τις καρέκλες στις αίθουσες αναμονής να λειτουργούν ως κρεβάτια. Τόσο τις καθημερινές, όσο και στις εφημερίες, αρκετοί άστεγοι αντί να βγάλουν τη νύχτα στους κρύους και αφιλόξενους δρόμους της πόλης, πηγαίνουν στα δημόσια νοσοκομεία και κοιμούνται όπου βρουν, με τη «σιωπηλή» ανοχή των γιατρών, των εργαζομένων και των διοικητών. Η κατάσταση παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις, όσο οι συνθήκες επιβίωσης γίνονται ακόμα πιο δύσκολες.

Μόνο στο ΑΧΕΠΑ οι εργαζόμενοι βλέπουν 40-50 άστεγους, οι μισοί από τους οποίους είναι γνώριμες φυσιογνωμίες, καθώς τους συναντούν συχνά, όχι μόνο τις κρύες μέρες και νύχτες. Οι περισσότεροι μπαίνουν αθόρυβα, με σκυφτό κεφάλι. Δεν μιλούν σε κανέναν. Βρίσκουν μια θέση στο διάδρομο ή σε κάποια γωνιά, απλώνουν το χαρτόνι τους και σκεπάζονται για να κοιμηθούν ανενόχλητοι. Ορισμένοι κατεβαίνουν στα υπόγεια των νοσοκομείων, όπου συνήθως βρίσκονται τα μαγειρεία για να «κλέψουν» λίγο ψωμί, ένα μήλο, ένα γιαούρτι ή να βρουν ένα πιάτο ζεστό φαγητό.

«Έρχονται 40 με 50 άστεγοι κάθε βράδυ»

«Βλέπουμε καθημερινά άστεγους στο ΑΧΕΠΑ, ίσως επειδή το νοσοκομείο βρίσκεται στο κέντρο και δίπλα στα πανεπιστήμια. Έρχονται 40- 50 άστεγοι, από τους οποίους περίπου οι μισοί είναι μόνιμοι. Πρόκειται συνήθως για άνδρες ηλικίας άνω των 40 ετών. Το προσωπικό όσο μπορεί τους βοηθάει, δίνοντάς τους και φαγητό και περνούν συνήθως το βράδυ σε έναν διάδρομο ή μια καρέκλα. Και η διοίκηση από την πλευρά της δείχνει σιωπηλή ανοχή. Αρκετοί δεν δημιουργούν προβλήματα. Κοιμούνται πάνω στο χαρτόνι τους και όταν ξημερώσει φεύγουν» αναφέρει ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων, Χαράλαμπος Κοροζενός.

Σύμφωνα με τον ίδιο, οι περισσότεροι είναι αξιοπρεπείς ενώ όπως λέει υπάρχουν και αυτοί που δημιουργούν προβλήματα, ωστόσο είναι ελάχιστοι. **«Υπάρχουν και ορισμένοι που αφήνουν ακαθαρσίες ή γίνονται προκλητικοί με το προσωπικό, συνήθως πρόκειται για χρήστες ουσιών, αλλά λόγω της ελλιπούς φύλαξης δεν μπορούν πάντα να ελεγχθούν»** επισημαίνει.

Το φαινόμενο ξεκίνησε το 2010 ενώ γιατροί και νοσηλευ-

τές εκτιμούν ότι θα λάβει ακόμη πιο δραματικές διαστάσεις στα μεγάλα νοσοκομεία των αστικών πόλεων. Κοινή παραδοχή είναι πάντως ότι η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει στον δρόμο χιλιάδες Έλληνες. Οι ηγεμόνοι νεοάστεγοι, που έχασαν δουλειά και σπίτι εν μέσω κρίσης, πληθαίνουν. Σύμφωνα με τα στοιχεία της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Κλίμακα», 17.000 έως 20.000 άνθρωποι υπολογίζεται ότι ζουν στους δρόμους.

«Καθημερινό το φαινόμενο και το ΙΝΘ»

Παρόμοια είναι και η εικόνα που επικρατεί και στο Ιπποκράτειο νοσοκομείο. Οι άστεγοι έχουν φτάσει και τους 25 σε μέρα εφημερίας. Στην πλειονότητα τους είναι Έλληνες που έχασαν τη δουλειά και το σπίτι τους. **«Η παρουσία αστέγων στους διαδρόμους του νοσοκομείου είναι ένα καθημερινό και γνώριμο φαινόμενο για τους γιατρούς και τους νοσηλευτές. Κοιμούνται στις καρέκλες των χώρων αναμονής και όχι σε θαλάμους αφού αυτοί δεν επαρκούν ούτε για τους ασθενείς»** επισημαίνει ο Χρήστος Στεφανίδης, πρόεδρος της νοσοκομειακής επιτροπής του Ιπποκράτειου νοσοκομείου Θεσσαλονίκης. Όπως λέει υπάρχει μια «σιωπηλή» ανοχή από τη διοίκηση του νοσοκομείου καθώς τα περιστατικά αυξάνονται συνεχώς λόγω της οικονομικής κρίσης.

«Έλληνες στην πλειοψηφία τους»

«Εμείς οι εργαζόμενοι προσπαθούμε να τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε. Τους δίνουμε φαγητό που περισσεύει από τους ασθενείς. Δεν είναι επίσημη βοήθεια, είναι μια πράξη που κάνει ο κάθε εργαζόμε-

νος ξεχωριστά» συμπληρώνει ο κ. Στεφανίδης. Στην εργασία αν οι άστεγοι που βρίσκουν καταφύγιο στα νοσοκομεία είναι Έλληνες ή αλλοδαποί η απάντηση είναι ξεκάθαρη. **«Έλληνες, που τους έχει χτυπήσει η οικονομική κρίση. Είναι πολύ αξιοπρεπείς άνθρωποι, έχω προσεγγίσει δυο τρεις. Τα έχασαν όλα από τη μια στιγμή στην άλλη»** καταλήγει ο πρόεδρος της νοσοκομειακής επιτροπής του Ιπποκράτειου νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.

Κατάλυμα βρίσκουν πολλοί άστεγοι και σε μικρά, κεντρικά νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης με εύκολη πρόσβαση όπως στο «Γ. Γεννηματάς». Το προσωπικό του νοσοκομείου αναφέρει ότι οι άνθρωποι που αναζητούν ζεστασιά ή και φαγητό είναι Έλληνες, κυρίως άνδρες, ηλικίας άνω των 50 ετών. Το νοσοκομείο δεν τους απομακρύνει και σε πολλές περιπτώσεις τους περιθάλλει σε κάποιον χώρο. Νοσηλεύτριες θυμούνται χαρακτηριστικά την περίπτωση αστέγου τον οποίο βοήθησαν δίνοντάς του τη δυνατότητα να κάνει μπάνιο και του πρόσφεραν καθαρά ρούχα.

Στο νοσοκομείο «Άγιος Παύλος», όπου το προσωπικό έχει περιθάλψει και αστέγους οι οποίοι ήταν παγωμένοι και κινδύνευαν να πεθάνουν, εργαζόμενοι κάνουν λόγο για «φαινόμενα κατοχής». Καταφύγιο για αστέγους αποτελεί καθημερινά και το πρώην ΙΚΑ Πύλης Αξίου, στην οδό Πολυτεχνείου, πίσω από τα δικαστήρια. Όταν πέφτει η νύχτα, η υγρασία απλώνεται και οι υπηρεσίες του ΙΚΑ κλείνουν, μερικοί ταλαιπωρημένοι άνθρωποι, ηλικίας 50- 70 ετών, ξεφυτρώνουν από τη γύρω περιοχή. Ο καθένας έχει τη γωνιά του, αφού τους τελευταίους μήνες ο εξωτερικός χώρος του ΙΚΑ έχει γίνει το «σπίτι» τους.